

Iøvrig var det hans Hensigt ogsaa at meddele Betragtninger af et videre Omfang. Ægget af de Ord, Jakobe hin Aften havde ladet falde om Ingeniørvidenskabens naturlige Førerstilling i Nutidens Kulturkamp, besluttede han at udstyre Bogen med nogle kraftige Indledningsord, hvori han mere i Almindelighed vilde udtale sig om Landets Fremtidsopgaver.

Dette Kampskrift begyndte han nu at udarbejde. Saa uvant det end var ham at udtrykke sig med Pennen, og skønt Ortografi og Tegnsætning ikke var hans stærke Side, gav han sig ufortrøden i Kast med Opgaven. I en Stil og Tone, der var farvet af hans Indtryk fra Dr. Nathans Skrifter, fastslog han først det dybe Forfald, hvori „det akademiske Spidsborgerskab“ i Løbet af det sidste Hundredeaar havde styrtet Nationen, og gav en mørk Skildring af den uophjælpelige Armod, hvori Landet tilsidst vilde synke ned, dersom man paa Trods af sund Fornuft og andre Landes Erfaringer ikke løsrev sig fra de overleverede Forestillinger om Smørrets og Flæskestets Velsignelser og resolut skaffede Befolkningen nye Indtægtskilder. Som Modstykke udkastede han et livfuldt Billede af det Vidunderrige, hvortil en kraftig Industri forholdsvis hurtigt vilde kunne omskabe Landet. Mens Pennen tumlede henover Papiret, saae han i Aanden store Skibe dampe frem ad hans Kanalers blanke Vandveje, tungt ladede med fjerne Landes Raaprodukter. Han saae stolte Fabriker rejse sig langs alle rindende Strømmes regulerede Løb, hørte Lyden af summende Svinghjul og brusende Turbiner. Paa den golde, jyske Hede, hvor nu kun nogle magre Faar fandt en kummerlig Føde, saae han menneskemylrende Stæder, travle Nybyggerbyer, hvor ingen Kirkeklokker